

Wandelen vanuit Alcoleja

Dit kleine dorp ligt langs de noordwestelijke flank van de Sierra de Aitana en enkele tochten over deze bergketen beginnen in Alcoleja.

Alcoleja was bewoond door morisken, tot die eind 1609 uit het land werden gewezen. Daarna werd het herbevolkt door families uit de Balearen en behoorde het nog tot Penàguila, tot het in 1574 onafhankelijk werd. Tot 1857 was de officiële benaming Alcoleja y Beniafer, maar het gehucht Beniafer raakte ontvolkt.

In het dorp zien we nog de ronde toren die behoorde tot het paleis van de markies van Malferit en de bron.

Tocht 1

De omgeving

Deze tocht is niet zo lang en betekent een eerste kennismaking met de streek langs de flanken van de Aitana (kaart 1). We beginnen in het centrum van het dorp, waar we de calle Sierra Lloret in lopen tot op het einde. Vanaf hier gaat het naar boven over een stenige weg langs landbouwvelden. Verder draaien we naar rechts en komen we in een dennenbos.

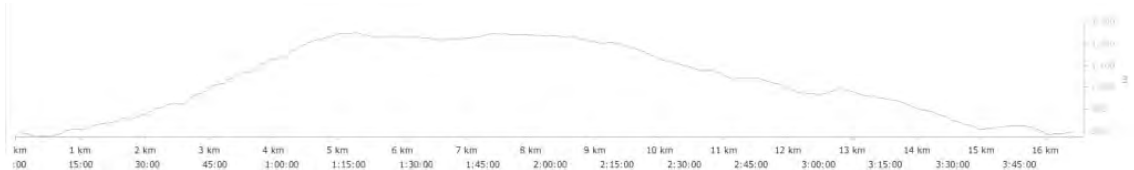
Vervolgens komen we op een oud veepad, bekend als Badía en daarna gaat het dalend naar een landweg die ons bij een splitsing brengt. Hier nemen we de linkerkant, dicht bij de bron Fonteta del Maquete.

Daar voorbij nemen we bij een kruising een weg naar rechts om zo in de barranc del Troxo te belanden met een kleine waterval. Daarna gaat het weer de hoogte in en draaien we naar links over een pad tussen struikgewas, dat ons bij een aquaduct brengt. Verder komen we op de rijweg, maar die volgen we slechts enkele meter, want naar links nemen we de weg naar Font de Roc en een waterreservoir, bekend als El Bassó. Dezelfde weg volgend komen we weer in het dorp, bij de wasplaats, de 'llavador dels malats' of de wasplaats van de zieken. Deze wasplaats betekende het einde van de waterloop en hier mochten de zieken en besmetten komen wassen, om te verhinderen dat ze het water zouden besmetten met een ziekte of virus.

Tocht 2

Langs de Font de l'Arbre

Als we deze tocht eind februari of begin maart maken, kunnen we genieten van de amandelbloesem, een extra attractie om deze wandeling nog aangenamer te maken. De wandeling is helemaal aangeduid met markeringen in groen en wit van een SL (sendero local), zodat we ons niet kunnen vergissen.

We verlaten het dorp langs het restaurant Masía de Riola, nu een casa rural en komen bij een splising en staan bij een vrij steile klim naar links, naar de Port de Tudons, de bergpas over de Sierra de Aitana. Vanaf hier is het een aangename wandeling naar de Font de l'Arbre, de bron van de boom.

Hier begint ook een steiler stuk, maar in het gezelschap van hoge dennen en over een breed pad. We passeren een oude kalkoven, sterk in ruïne en nauwelijks nog als zodanig herkenbaar.

Het bos wordt daarna dunner en links zien we enkele steile rotswanden. Hert blijft de hoogte in gaan, dus houden we het rustig. Als we bij een wit huisje komen kunnen we even op adem komen en genieten van het uitzicht.

We zien Alcoleja in de verte, diep onder ons en in de verte de Sierra de Mariola met zijn hoogste top, de Montcabrer.

Het blijft in zigzag stijgen tussen dennen, tot we boven ons nog een huis zien. Ter hoogte daarvan komen we op een veel breder pad, het pad dat van de bergpas van Tudons naar de Font de l'Arbre gaat. Hier lopen we naar links, met rechts van ons een rotswand. Vanaf nu gaat het zo goed als plat tot bij de bron met de picknikplaats. (foto arbre 2)

Hier is dus een ideale gelegenheid om te rusten en wat te eten en te drinken.

Daarna vervolgen we onze weg over de weg die naar Confrides loopt. Het gaat langs buitenhuizen en landbouwterrassen met kerselaars. Als de weg begint te dalen, nemen we links een pad, dat ons na enkele minuten op een andere weg brengt. We komen hier in een kleine vallei.

Bij een gesloten bocht verlaten we de weg en lopen rechtdoor over een breed pad, omringd door dennen. We passeren de ruïne van wat eens een grote hoeve was (foto ruïne) en lager bij de ruïne van een oude molen, bekend als El Molí. Daarna bereiken we een rijweg die we maar hoeven te volgen om weer in Alcoleja te komen.

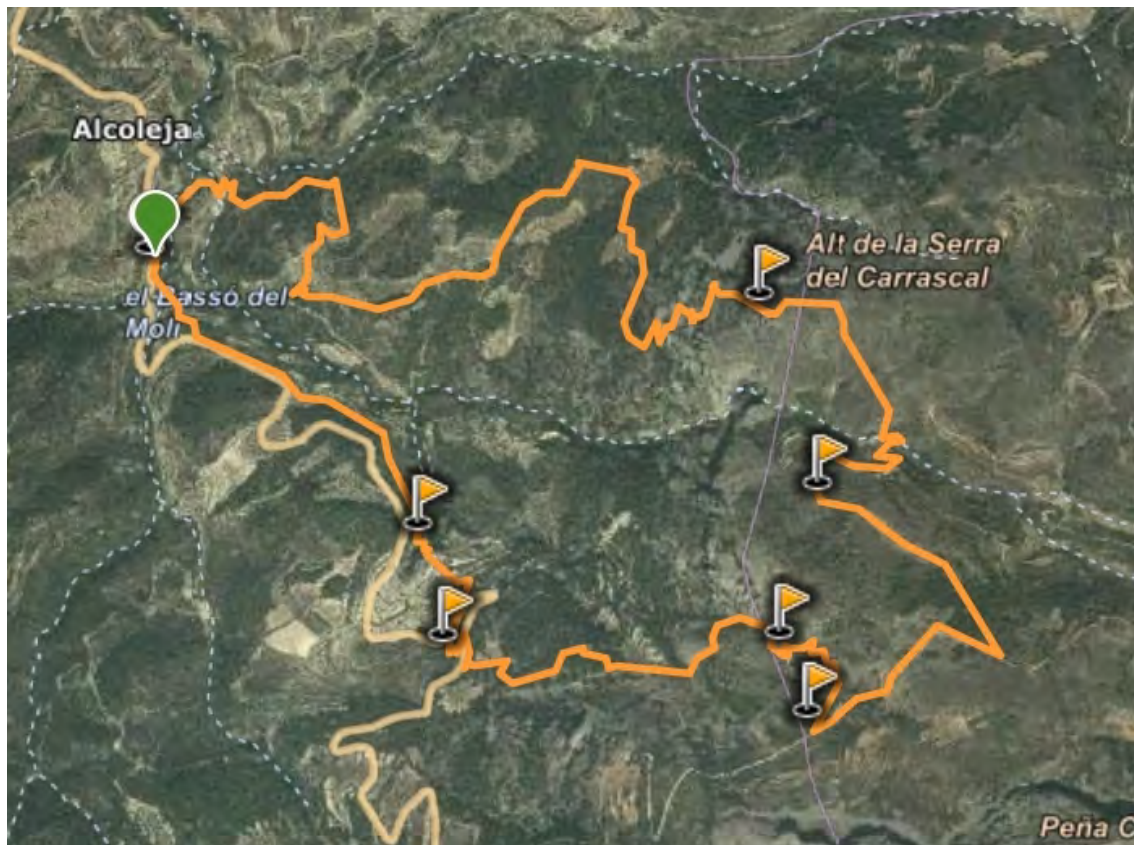

Tocht 3

Alcoleja – Sierra Carrascal

Carrascal kaart

Alleen geschikt voor mensen die zich roed kunnen oriënteren en fysiek sterk zijn, omdat de afdaling vrij steil is en over een moeilijke ondergrond. We parkeren bij het dorp en volgen de groen-witte aanwijzingen over de Camí Vell de Aitana. Het gaat de hoogte in en we passeren de bron van Riola en het casa rural Riola de San Gabriel. Zo komen we bij een andere bron de Font de Aixeta en bereiken we de weg die naar de Font de l'Arbre leidt. Maar die weg verlaten we even verder langs een andere naar links, langs landbouwterrassen. Vervolgens gaat het over een pad naar beneden tot op een weg die in een vallei eindigt.

Font Riola

Font Aixeta

Tot hier was er geen enkele moeilijkheid, maar de beklimming naar de berg gebeurt zonder pad en is vrij steil.

De beloning is een prachtig uitzicht. We zien de bergketens van Aitana, Serrella, Plans, Cabeçò d'Or, Migjorn, Mariola...etc.

De afdaling is ook steil en over moeilijk terrein en als we beneden komen volgen we gewoon de weg naar het dorp. Maar ik herhaal: dit is een tocht voor avonturiers en mensen met een goede fysieke conditie.

Tocht 4

Alcoleja – Aitana langs de Camí Vell

De sierra de Aitana is het dak van de provincia Alicante met een hoogte van 1558 meter. Het is een van de laatste uitlopers van de Betische bergketen. Met deze tocht gaan we een afstand afleggen van meer dan 21 kilometer en een niveauverschil van 1300 meter overwinnen.

We beginnen in Alcoleja naar de bron van Espinar, ook bekend als de bron van Aixeta, langs de Camí Vell d'Aitana, de oude weg naar de Aitana., aangeduid in groen en wit en waarvan we al gebruik maakten bij vorige tochten.

Daarvoor verlaten we het dorp langs de rijweg CV-770 in de richting van Tudons en na 200 meter verlaten we die rijweg naar links en steken de rivier Frainós over.

We volgen verder en komen daarna opnieuw op de rijweg. Die moeten we nu 150 meter volgen om dan links een andere weg te nemen. We passeren vele splitsingen, maar de markeringen in groen en wit houden ons op het juiste pad. Zo bereiken we de Mas de Riola, nu een casa rural.

Verder passeren we de bron van Romeu en we kruisen enkele keren de rijweg. De tweede keer volgen we die rijweg 100 meter omhoog tot bij een splitsing naar links, bij een weg die de toegang voor voertuigen afgesloten ziet, maar niet voor wandelaars.

We letten op de mogelijke 'binnenpaadjes' en we passeren een huisje voor watervoorziening en de Mas de Severi om zo bij de bron van l'Espinar of Aixeta te komen, dicht bij de oude weg van de Aitana.

Vanaf de bron van l'Espinar steken we de weg over en volgen een pad langs de andere kant. Het pad is niet zo duidelijk, maar voldoende zichtbaar. We passeren een huis en volgen verder in zuidwestelijke richting langs een landbouwzone tot bij een sneeuwput.

Vanaf deze ingestorte sneeuwput blijven we zuidwestelijk aanhouden tot bij de steile wanden van de Aitana en hier is het naar boven klauteren, maar zonder grote moeilijkheid voor een beetje ervaren bergwandelaars.

Het gaat naar boven in oostelijke richting en we lopen over La Moleta (foto La Moleta) in de richting van de antennes. We moeten nu langs de omheining van de militaire installaties en de noodkant van de berg. Het is niet moeilijk, maar het terrein is ruw.

Voorbij het hek komen we op de top van de Aitana, voor ons althans, want de hoogste top ligt binnen het militaire domein.

Nu dalen we af naar de bron van Forata over een pad langs de noordflank (foto afdaling), maar we zouden ook een ommetje kunnen maken langs de Pas de la Rabosa. Bij de bron van Forata volgen we de weg die is aangeduid met de markeringen van de routes PR-CV 20 en 21 naar de Font de l'Arbre (foto font l'arbre).

Vanaf hier volgen we naar de Puerto de Tudons en komen we bij de bron van Espinal. Nu keren we langs dezelfde weg terug naar Alcoleja.

La Moleta

Font de l'Arbre

